

عنوان مقاله:

بررسی غرب زدگی در عهد قاجار و تاثیر آن بر ارتباط فضای بیرون (حیاط) و درون (داخل بنا) خانه های مسکونی

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی مهندسی عمران، معماری، مصالح ساختمانی و محیط زیست (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

حمید میرجانی ارجنان - استادیار، دانشگاه یزد، دانشکده هنر و معماری یزد - گروه معماری

حمیدرضا خرمی - کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشگاه یزد، یزد، ایران

محیا خیاط سرکاری - کارشناسی ارشد مهندسی معماری، واحد یزد، دانشگاه آزاد اسلامی، یزد، ایران

خلاصه مقاله:

در دوره قاجاریه شیوه جدیدی در معماری ایجاد شد و معماران این زمان نیز دنباله رو معماران صفویه بوده اند ، معماران ما در این زماناز هنر اروپایی تقلید می کردند، ارتباط بیشتر ایران با غرب، معماران ایرانی را به آن داشت تا عوامل مشخص معماری ایران را با توجه خاصی با عوامل معماری اروپائی درآمیزند و آثاری بوجود آورند آنچه موجب ایجاد دگرگونی و تحول در معماری ایران گردیده دگرگونیکری و فرهنگی جامعه ایرانی است که از دوره صفویه آغاز و در دوران قاجار و به خصوص پهلوی اول به اوج رسید. در جامعه سنتیایران خانواده از واحد های بنیادین جامعه جداست، و خانه محور اصلی یکپارچگی خانواده است. به همین دلیل خانه چنان طراحی میشد تا از دنیای بیرون جدا باشد و در ساخت آن بیشتر به ارزش های بنیادی خانواده توجه می شد. از دوره ی قاجار ساخت بناهایمسکونی با توجه به جایگاه طبقاتی مردم متفاوت بود. در این دوران با ورود فرهنگ های مختلف به ایران پلان و فرم خانه ها دستخوش تغییرات شد. دراین پروژه سعی بر این شده است با بررسی چند نمونه از خانه های دوره ی قاجار، الگوهای بیرونی و درونی خانههای سنتی ایران و چگونگی ارتباط بین این دو عنصر در دورهی قاجار مورد بررسی قرار بگیرد.

کلمات کلیدی:

الگوی بناهای مسکونی، دوره قاجار، دگرگونی فکری و فرهنگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1566600>

